

فهرست مندرجات

۱۱	۱	مروی بر تحلیل پوششی داده‌ها
۱۲	۱-۱	پیشینه تاریخی تحلیل پوششی داده‌ها
۱۳	۱-۲	تعاریف و مفاهیم اولیه
۱۴	۱-۱.۲	تعریف تابع تولید :
۱۵	۱-۲.۲	تعریف مرز تولید
۱۶	۱-۳.۲	مزایای کاربردی تحلیل پوششی داده‌ها:
۱۷	۱-۴.۲	معایب تحلیل پوششی داده‌ها
۱۸	۱-۵.۲	مجموعه امکان تولید
۱۹	۱-۳	مفاهیم و تعاریف اولیه تحلیل پوششی داده‌ها
۲۰	۱-۱.۳	تعریف واحد تصمیم‌گیرنده
۲۱	۱-۲.۳	تعریف عامل ورودی
۲۲	۱-۳.۳	تعریف عامل خروجی
۲۳	۱-۴.۳	تعریف کارایی مطلق
۲۴	۱-۵.۳	تعریف کارایی پاراتو - کوپمن
۲۵	۱-۶.۳	تعریف مجموعه مرجع
۲۶	۱-۷.۳	تعریف کارایی رأسی
۲۷	۱-۸.۳	تعریف کارایی غیرراسی
۲۸	۱-۴	مدل‌های پایه‌ای DEA

۱۰	۱.۴-۱	۱.۴-۱ مدل CCR با ماهیت ورودی:
۲۱	۲.۴-۱	۲.۴-۱ تعریف کارایی CCR
۲۲	۳.۴-۱	۳.۴-۱ کارایی - CCR ، کارایی نسبی ، کارایی تکنیکی
۲۲	۴.۴-۱	۴.۴-۱ تعریف کارایی ضعیف
۲۳	۵.۴-۱	۵.۴-۱ تعریف کارایی فارل
۲۳	۶.۴-۱	۶.۴-۱ تعریف کارایی تکنیکی و ناکارایی تکنیکی
۲۳	۷.۴-۱	۷.۴-۱ مدل CCR با ماهیت خروجی
۲۴	۱-۵	۱-۵ بازده به مقیاس
۲۴	۱-۱.۵	۱-۱.۵ بازده به مقیاس CCR
۲۶		۲	۲ مروری اجمالی بر تخصیص منصفانه هزینه
۲۷	۱-۲	۱-۲ مقدمه‌ای بر تخصیص هزینه
۲۷	۲-۲	۲-۲ تخصیص منصفانه هزینه‌های مشترک (کوک و کرس)
۳۰	۲-۳	۲-۳ تخصیص منصفانه هزینه‌های مشترک (جهانشاهلو)
۳۱	۲-۴	۲-۴ تخصیص منصفانه هزینه‌های مشترک (کوک و زو)
۳۳	۲-۵	۲-۵ تخصیص منصفانه هزینه‌های ثابت (لین)
۳۷	۲-۶	۲-۶ مراحل تخصیص هزینه از دیدگاه لین
۳۷	۷-۲	۷-۲ حالت خاص برای DMU‌های کارا
۴۲		۳	۳ مروری بر مقدمات زنجیره تأمین
۴۳	۱-۳	۱-۳ مقدمه

۴۳	۲-۳ زنجیره تأمین چیست؟
۴۴	۳-۳ تعریف مدیریت زنجیره تأمین
۴۵	۱.۳-۳ اجزا و عوامل SCM(تأمین/تولید/توزیع)
۴۶	۴-۳ فازهای تصمیمی در یک زنجیره تأمین
۴۷	۳-۳ انواع زنجیره تأمین
۴۸	۳-۶ عوامل موثر بر عملکرد زنجیره تأمین
۴۹	۷-۳ مدل سازی زنجیره تأمین
۵۰	۱.۷-۳ مدل‌های کمی
۵۰	۲.۷-۳ مدل‌های شبکه‌ای
۵۱	۴ کاربرد تخصیص هزینه در زنجیره تأمین
۵۲	۱-۴ مقدمه
۵۳	۲-۴ در ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین DEA
۵۴	۳-۴ الگوبرداری
۵۴	۱.۳-۴ انواع الگوبرداری
۵۵	۲.۳-۴ مراحل الگوبرداری
۵۵	۴-۴ اندازه‌گیری کارایی سیستم‌های دو عضوی
۵۸	۴-۵ مجموعه امکان تولید در زنجیره تأمین
۶۰	۱.۵-۴ زیرکامل مجموعه امکان تولید زنجیره تأمین

۶۱	۲.۵-۴	مجموعه امکان تولید زیر کامل زنجیره تامین
۶۲	۶-۴	مدل ارزیابی عملکرد زنجیره تامین
۶۴	۷-۴	کاربرد مورد مطالعه
۶۸	۸-۴	زنجبرهای تامین چند عضوی
۷۳	۹-۴	نتیجه گیری از پایان نامه:

لیست اشکال

۱۷	یک واحد تصمیم‌گیرنده	۱.۱
۴۴	ساختار ساده از یک زنجیره تأمین	۱.۳
۴۹	ساختار زنجیره‌ی تأمین و میزان پاسخگویی	۲.۳
۵۶	یک سیستم دو عضوی از زنجیره تامین	۱.۴
۶۵	یک زنجیره تامین دو عضوی با ورودی جدید اضافه شده	۲.۴

لیست جداول

۳۹	۱.۲ واحد تصمیم‌گیری
۴۰	۲.۲ تخصیص با روش کوک و کرس
۴۰	۳.۲ تخصیص با روش دکتر جهانشاهلو و همکاران
۴۱	۴.۲ تخصیص با روش کوک و ژرو
۶۹	۵.۲ تخصیص با روش لین
۶۹	۱.۴ تخصیص با روش کوک و کرس در حالت اول
۷۰	۲.۴ تخصیص با روش دکتر جهانشاهلو در حالت اول
۷۰	۳.۴ تخصیص با روش کوک و ژرو در حالت اول
۷۱	۴.۴ تخصیص با روش لین در حالت اول
۷۱	۵.۴ تخصیص با روش کوک و کرس در حالت دوم
۷۱	۶.۴ تخصیص با روش دکتر جهانشاهلو در حالت دوم

٧٢ تخصیص با روش کوک و ژودر حالت دوم ٧.٤

٧٢ تخصیص با روش لین در حالت دوم ٨.٤

چکیده

تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) که اولین بار توسط چارنژ^۱ با ارایه مدل CCR معرفی شد توسط بنکر^۲ با ارایه مدل BCC گسترش یافت مدل بسیار مفیدی در ارزیابی واحدهای مختلف صنعتی با مشاهده و تحلیل اطلاعات ورودی‌ها و خروجی‌ها می‌باشد. تخصیص منابع یا هزینه‌های ثابت در تحلیل پوششی داده‌ها در سال‌های اخیر بسیار مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. در بسیاری از موارد مربوط به تحلیل پوششی داده‌ها اغلب هزینه‌ها و یا منابع ثابت وجود دارد که روی واحدهای تصمیم‌گیری (DMU) اعمال می‌شوند. از طرفی مهم‌ترین مسئله که ذهن پژوهشگران را به خود مشغول کرده طراحی مدلی برای تخصیص منصفانه موارد مذکور می‌باشد. تخصیص منصفانه برای اولین بار طی مقاله‌ای توسط کوک و کرس^۳ بیان گردید. ایده‌ی اساسی بیان شده در این مقاله بردو اصل استوار بود:

۱) اصل تغییر ناپذیری

۲) اصل حداقل پاراتو ورودی

با توجه به این مطلب، آنها تصمیم گرفتند که در تخصیص هزینه ثابت به هر DMU، سهم مشترکی از مجموع ورودی را در نظر بگیرند و با یک مثال تک ورودی – تک خروجی شروع به کار کردند ولی نتوانستند از این روش به طور مستقیم برای تخصیص روی DMU‌ها استفاده کنند. پس از آن دکتر جهانشاهلو و همکارانش با مثال عددی نشان که روش کوک و کرس در اصل حداقل پاراتو ورودی صدق نمی‌کند و فرمول مشابهی را برای رسیدن به تخصیص هزینه بدون حل مسائل برنامه‌ریزی خطی پیچیده ارائه کردند. سپس کوک و ژو^۴ مقاله‌کوک و کرس را توسعه داده و در مقاله خود با عنوان تخصیص منابع و هزینه‌های مشترک به واحدهای تصمیم‌گیری (DMU) روشی برای چگونگی این تخصیص ارائه دادند.

ولی لین^۵ در مقاله خود با عنوان تخصیص هزینه و منابع ثابت و تنظیم اهداف با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها ثابت کرد که هنگامی که محدودیت جدیدی به مدل کوک و ژو

¹Charnes

²Banker

³Cook , Kress

⁴Cook , Zhu

⁵Ruiyue Lin

اضافه شود، این مدل دیگر جواب شدنی نخواهد داشت.

در این رساله سعی به بررسی مسئله تخصیص هزینه یا منابع ثابت با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها به عنوان مسئله‌ای پایه‌ای برگرفته از مقاله لین و کاربرد آن در زنجیره تأمین داریم.

زنジره تأمین

بسیاری از سازمان‌ها، بنگاه‌ها و شرکت‌های دولتی و خصوصی که در صدد دستیابی به عملکرد مطلوب و کارایی بیشتر در حوزه

رقابتی بازار هستند، پتانسیل عملکرد زنجیره تأمین^۱ را دریافته‌اند. از این رو در عصر رقابتی امروزی، تغییرات سریع در عرصه‌ی فعالیت‌های صنعتی، تجاری، اقتصادی و پیچیده‌تر شدن فضای رقابتی بین بنگاه‌ها و سازمان‌ها، آنها را بر آن داشته تا از ابزارها، استراتژی‌ها و رویکردهای نوینی جهت بهبود عملکرد و کارایی خود بهره بگیرند، به طوری که امروزه زنجیره تأمین یک شاخه مهم و زیربنایی در مدیریت تولید و خدمات است.

کسب توانمندی‌های رقابتی در جهان امروز به یکی از چالش‌های اساسی کشورهای مختلف در سطح بین‌المللی تبدیل شده است، به طوی که حساسیت نسبت به نیاز مشتریان و بررسی مداوم سلاائق آنان، پاسخگویی و نوآوری، کیفیت بالای محصولات تولیدی و هم چنین خدمات رسانی را از توان شرکت خارج کرده است، بنابراین نیاز شدید به همکاری شرکت‌ها و سازمان‌های مرتبط با تولید محصول خاص و مدیریت یکپارچه‌سازی و هماهنگی بین آنها بیشتر از پیش در عرصه‌ی رقابتی بازار احساس می‌شود. زنجیره تأمین یکی از گزینه‌های موفق در پاسخگویی به این نیاز می‌باشد. در واقع زنجیره تأمین همه‌ی فعالیت‌های مرتبط با جریان و انتقال کالا از مرحله مواد خام تا مصرف محصول توسط مصرف کننده را شامل می‌شود و مدیریت زنجیره تأمین^۲ در برگیرنده‌ی این فعالیت‌های تجاری به صورت یکپارچه است که از طریق آنها محصولات، خدمات و اطلاعاتی که برای مشتریان ارزش افزوده ایجاد می‌کند را تأمین می‌نماید. هم چنین SCM بر منافع و مزیت‌های کلی و بلندمدت برای تمامی اعضاء زنجیره از طریق همکاری و تسهیم اطلاعات تأکید دارد. فرآیند توسعه ابزار سنجش عملکرد زنجیره تأمین به علت پیچیدگی زنجیره تأمین مشکل است. در سال‌های اخیر در اغلب کشورهای جهان برای ارزیابی عملکرد نهادها و دیگر فعالیت‌های رایج در

^۱Supply Chain

^۲Supply Chain Management

زمینه‌های مختلف، کاربردهای متفاوتی از تحلیل پوششی داده‌ها^۱ دیده شده است. از این رو هدف ما در این رساله این است که گامی موثر در جهت تخصیص منصفانه هزینه‌ها یا منابع به ارگان‌های مختلف و نیز کاربرد آن در زنجیره تامین برداریم.

مواردی که در این پایان نامه مورد بررسی قرار گرفته است به شرح ذیل می‌باشد:
در فصل اول مروری بر تحلیل پوششی داده‌ها صورت گرفته و مدل‌های ابتدایی آن بیان شده است و در فصل دوم مقدمات تخصیص منصفانه هزینه یا منابع ثابت بیان گردیده است. در فصل سوم نگاهی اجمالی به زنجیره تامین داشته و سپس در فصل چهارم مدل‌های ارزیابی عملکرد زنجیره و کاربرد تخصیص هزینه در زنجیره تامین بیان گردیده است.

^۱Data envelopment analysis

فصل ۱

مروری بر تحلیل پوششی داده‌ها

۱-۱ پیشینه تاریخی تحلیل پوششی داده‌ها

در اواخر دهه ۷۰ میلادی تحلیل پوششی داده‌ها به وسیله چارنز و کوپر^۱ به عنوان یک روش برای تعیین کارایی نسبی واحدهای تصمیم‌گیرنده متجانس مطرح شد. در حقیقت این بحث از سال ۱۹۷۸ با پایان نامه دکتری رودز^۲ آغاز شد. او با راهنمایی‌های کوپر و چارنز، توسعه و پیشرفت تحصیلی مدارس ملی آمریکا را ارزیابی کرد. این مقاله که به مقاله CCR^۳ معروف است با تبدیل ورودی‌ها و خروجی‌های چندگانه یک واحد (بنگاه) به یک ورودی مجازی و یک خروجی مجازی، روش فارل را که براساس دو ورودی و یک خروجی ارائه شده بود، جامعیت بخشید، به گونه‌ای که فرآیند تولید با چند عامل ورودی و چند خروجی را در برمی‌گیرد.

این روش که عمدهاً به عنوان روش ارزیابی کارایی در جهان استفاده می‌شود، علاوه بر اندازه‌گیری کارایی، نوع بازده به مقیاس تولید را نیز ارائه می‌نماید.

در سال ۱۹۸۴ بنکر^۴، چارنز و کوپر مدل دیگری را تحت عنوان BCC^۵ معرفی کردند. پس از آن مدل‌های دیگری مانند مدل مضربی در سال ۱۹۸۲ و مدل جمعی در سال ۱۹۸۵ توسط چارنز و مدل نسبت مخروطی توسط چارنز، کوپر و وی‌هوانگ و مدل ناحیه اطمینان^۶ و ... در حوزه تحلیل پوششی داده‌ها ارائه شدند.^۷ در حال حاضر روش تحلیل پوششی داده‌ها یکی از حوزه‌های فعال تحقیقاتی در اندازه‌گیری کارایی بوده و به طور چشمگیری مورد استقبال پژوهشگران قرار گرفته است. در حقیقت این روش که بر مبنای برنامه‌ریزی خطی بنا

^۱Charnes Cooper

^۲Rudes

^۳Charnes, Cooper , Rudes (CCR)

^۴Banker

^۵Banker,Charnes, Cooper (BCC)

^۶Assurance Region

^۷Forsund, F.R.Sarafoglu,N2000, on the origins of data envelopment analysis.

شده است به ما اجازه می‌دهد که واحدهایی که با بکارگیری ورودی‌های همنوع، خروجی‌های همنوع تولید می‌کنند را با هم مقایسه کنیم.

۱-۲ تعاریف و مفاهیم اولیه

۱-۲-۱ تعریف تابع تولید :

رابطه عملکرد با عوامل تأثیرگذار تابعی به صورت زیر می‌باشد:

$$y=f(u,v)$$

که در آن بردار ورودی ^۱ (u,v) خروجی ^۲ y را تولید می‌نماید. بردار ورودی از دو قسمت تشکیل شده است، u عوامل قابل کنترل و v عوامل غیرقابل کنترل می‌باشد. وقتی که از یک ترکیب از ورودی‌ها، ماکریمم خروجی عاید گردد، یعنی y ماکریمم خروجی باشد که از به کار بردن بردار ورودی ^۱ (u,v) عاید گردد در این صورت می‌گوییم f تابع تولید ^۳ می‌باشد و به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

تابع تولید، تابعی است که برای هر ترکیب از ورودی‌ها، ماکریمم خروجی را بدهد.

در اغلب موارد تابع تولید در دست نیست و این به دلیل پیچیدگی فرآیند تولید، تغییر در تکنولوژی تولید و چند مقداره بودن تابع تولید می‌باشد. از این رو ناچاریم تقریبی از تابع تولید را در دست داشته باشیم. تعریف تابع تولید به دو صورت امکان‌پذیر است:

۱- روش پارامتری ۲- روش غیرپارامتری

^۱Input

^۲Output

^۳Production function

۱-۲. تعریف مرز تولید

حداکثر مقدار خروجی‌هایی که به ازای مصرف ورودی‌ها بدست می‌آیند، مرز تولید^۱ را به وجود می‌آورند.

۱-۲. مزایای کاربردی تحلیل پوششی داده‌ها:

- ۱) امکان ارزیابی عملکرد و کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده با چندین ورودی و چندین خروجی.
- ۲) برخلاف برخی روش‌های عددی، مشخص بودن وزن‌ها از قبل و تخصیص آنها به ورودی‌ها و خروجی‌ها لازم نیست.
- ۳) نیاز به شکل تابع تولید از قبیل تعیین شده (مانند روش رگرسیون آماری) و یا شکل صریح تابع تولید (مانند برخی از روش‌های پارامتری) نیست.
- ۴) امکان بکارگیری ورودی‌ها و خروجی‌های مختلف با مقیاس‌های اندازه‌گیری متفاوت.
- ۵) تحلیل پوششی داده‌ها فرصت‌های زیادی را برای همکاری میان تحلیل‌گر و تصمیم‌گیرنده ایجاد می‌کند. این همکاری‌ها می‌توانند در راستای ورودی و خروجی واحدهای تحت ارزیابی و چگونگی عملکرد و الگویابی نسبت به مرز کارا باشد.
- ۶) استفاده از کلیه مشاهدات گردآوری شده برای اندازه‌گیری کارایی: برخلاف رگرسیون که با میانگین‌سازی در مقایسه واحدها به بهترین عملکرد موجود در مجموعه واحدهای تحت بررسی دست می‌یابد، تحلیل پوششی داده‌ها هر کدام از مشاهدات را در مقایسه با مرز کارا بهینه می‌کند.
- ۷) فراهم آوردن یک شیوه‌ی اندازه‌گیری جامع و منحصر به فرد برای هر واحد که از ورودی‌ها (متغیرهای مستقل) برای ایجاد خروجی‌ها (متغیرهای وابسته) استفاده می‌کند.

^۱Production Frontier

فصل ۱. مروری بر تحلیل پوششی داده‌ها

۱۵

۸) الگویابی نسبت به مرز کارا: میزان تغییرات ورودی‌ها و خروجی واحدهای ناکارا برای تصویر کردن آنها بر مرز کارا (منبع و مقدار ناکارایی برای هر ورودی و خروجی) رامی‌توان محاسبه نمود. در نتیجه علاوه بر تعیین میزان کارایی نسبی، نقاط ضعف واحدهای تصمیم‌گیرنده در شاخص‌های مختلف تعیین می‌شود و با ارائه میزان مطلوب آنها، خط مشی واحد تصمیم‌گیرنده را به سوی ارتقای کارایی و بهره‌وری مشخص می‌کند.

۹) ارائه مجموعه مرجع: الگوهای کارا که ارزیابی واحدهای ناکارا براساس آنها انجام گرفته است به واحدهای ناکارا معرفی می‌شوند و این دلیلی بر منصفانه بودن مقایسه در DEA خواهد بود.

۴.۲- ۱- معايب تحليل پوششی داده‌ها

۱) تحلیل پوششی داده‌ها به عنوان یک تکنیک بهینه‌سازی امکان پیشگیری خطا در اندازه‌گیری و سایر خطاهای را ندارد.

۲) این تکنیک جهت اندازه‌گیری کارایی نسبی به کار گرفته شده و کارایی مطلق را نمی‌سنجد.

۳) تفاوت بین اهمیت ورودی‌ها و خروجی‌ها موجب انحراف در نتایج می‌گردد، اما با محدود سازی وزن‌های ورودی و خروجی این مشکل تا حدودی قابل رفع است.

۴) از آنجا که تحلیل پوششی داده‌ها تکنیکی غیرپارامتری است، انجام آزمون‌های آماری برای آن مشکل است.

۵) تعداد مدل‌های مورد نیاز و حل آنها به تعداد واحدهای تحت بررسی است که تا حدودی حجم محاسبات را افزایش می‌دهد.

۶) اضافه کردن یک واحد جدید به مجموعه واحدهای بررسی شده موجب تغییر در امتیاز کارایی تمامی واحدها می‌گردد.

- ۷) تغییر در نوع و تعداد ورودی‌ها ممکن است در نتایج ارزیابی تغییر دهد.
- ۸) با افزایش تعداد متغیرهای ورودی و خروجی، تعداد واحدهای کارا نیز افزایش می‌یابد.

۱-۵.۲ مجموعه امکان تولید

همانطوری که در بخش‌های قبل اشاره شد، به دلایل مختلف تابع تولید را نمی‌توان به راحتی محاسبه کرد. از این رو مجموعه‌ای به نام مجموعه امکان تولید^۱ می‌سازیم ولی آن را تقریبی از تابع تولید می‌گیریم. در واقع مجموعه امکان تولید شامل تمامی ترکیبات ممکن از ورودی‌ها و خروجی‌ها می‌باشد که با T نشان می‌دهیم و به صورت زیر بیان می‌شود:

$$T = \{(x, y) \mid \text{بردار نامنفی } x \text{ بتواند بردار نامنفی } y \text{ را تولید کند.}\}$$

که این مجموعه شامل n مشاهده به صورت (x_j, y_j) ، ($j = 1, \dots, n$) می‌باشد که بردار ورودی x_j ، بردار خروجی y_j را تولید می‌کند. لازم به ذکر است که مجموعه T را طوری در نظر می‌گیریم که در اصول زیر صدق نماید:

۱- اصل شمول مشاهدات: ^۲ این اصل بیانگر آن است که تمام مشاهدات متعلق به مجموعه امکان تولید است، یعنی

$$\forall j, \quad j = 1, \dots, n \quad (x_j, y_j) \in T$$

این اصل با هر تکنولوژی تولید قابل قبول است.

۲- اصل بیکرانی اشعه: ^۳ با قبول این اصل فرض می‌کنیم که تکنولوژی تولید بازده به مقیاس ثابت دارد، یعنی:

$$\forall (x, y), \forall \lambda, \lambda \geq 0 ((x, y) \in T \Rightarrow (\lambda x, \lambda y) \in T)$$

۳- اصل امکان پذیری: ^۴ این اصل بیانگر آن است که اگر با ورودی x ، خروجی y تولید شود، با ورودی بزرگتر یا مساوی x حداقل خروجی y تولید می‌شود و از ورودی x ، خروجی

^۱Production Possibility Set (PPS)

^۲Non-Empty

^۳Ray Unboundness

^۴Possibility

کمتر از y نیز می‌تواند تولید شود. یعنی:

$$\forall(x, y), \forall\bar{x}, \forall\bar{y} [(x, y) \in T, \bar{x} \geq x, \bar{y} \leq y \Rightarrow (\bar{x}, \bar{y}) \in T]$$

۴- اصل تحدب: ^۱ با پذیرفتن این اصل می‌پذیریم که هر ترکیب نامنفی از واحدهای متعلق به مجموعه امکان تولید، باز متعلق به خود مجموعه می‌باشد. یعنی:

$$\forall(x_j, y_j), (x_j, y_j) \in T, j = 1, \dots, n, \forall\lambda_j, \lambda_j \geq 0, \sum_{j=1}^n \lambda_j = 1 \Rightarrow (\sum_{j=1}^n \lambda_j x_j, \sum_{j=1}^n \lambda_j y_j) \in T$$

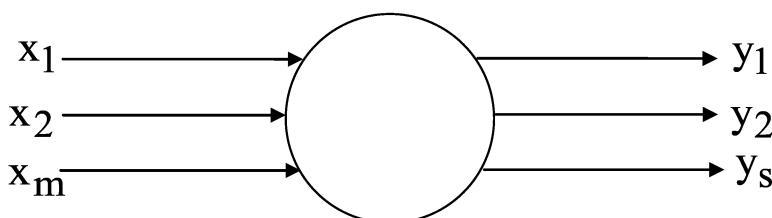
یعنی مجموعه T ، محدب است.

۵- اصل کمینه درون‌یابی ^۲: با قبول این اصل می‌پذیریم که T کوچکترین مجموعه‌ای است که در اصول اول تا با چهارم صدق می‌نماید.

۱-۳ مفاهیم و تعاریف اولیه تحلیل پوششی داده‌ها

۱.۳-۱ تعریف واحد تصمیم‌گیرنده

منظور از یک واحد تصمیم‌گیرنده ^۳ عبارت است از واحدی که با دریافت بردار ورودی مانند X ، بردار خروجی مانند $Y = (y_1, \dots, y_n)$ را تولید نماید. (مطابق شکل ۱)

شکل ۱.۱: یک واحد تصمیم‌گیرنده

^۱convexity

^۲Minimality

^۳Decision Making - Unit

۱-۲.۳ تعریف عامل ورودی

ورودی عاملی است که با افزایش آن و با حفظ تمام عوامل دیگر، کارایی DMU موردنظر کاهش می‌یابد.

۱-۲.۴ تعریف عامل خروجی

خروجی عاملی است که با افزایش آن و با حفظ تمام عوامل دیگر، کارایی DMU موردنظر افزایش می‌یابد.

۱-۴.۳ تعریف کارایی مطلق

فرض کنیم برای واحدهای تصمیم‌گیرنده خاص استاندارد جهانی برای یک واحد ورودی، خروجی برابر با y^* باشد، اگر واحد تصمیم‌گیرنده با مصرف یک واحد ورودی، u واحد خروجی تولید کند، در این صورت کارایی مطلق θ_j^1 به صورت زیر خواهد بود: $\theta_j = \frac{y^*}{y}$ حال اگر برای یک واحد تصمیم‌گیرنده، قیمت همه خروجی‌ها مشخص و هزینه همه ورودی‌های واحد معلوم باشد، کارایی از رابطه زیر محاسبه می‌گردد:

$$\theta_j = \frac{u_1 y_1 + \cdots + u_s y_s}{v_1 x_1 + \cdots + v_m x_m}$$

که در آن u قیمت خروجی r ام یعنی $(r = 1, \dots, s)$ ، y_r و v هزینه ورودی i ام یعنی x_i می‌باشد.

۱-۵.۳ تعریف کارایی پاراتو – کوپمن

را کارایی پاراتو – کوپمن^۱ گویند اگر و تنها اگر امکان بهبود در هیچ یک از ورودی‌ها و خروجی‌ها بدون بدتر کردن سایر عوامل (ورودی‌ها، خروجی‌ها) امکان‌پذیر نباشد که به آن کارایی کامل یا کارای قوی نیز می‌گویند.

^۱pure efficiency

^۲Pareto-Koopmans Efficiency

۱-۶.۳ تعریف مجموعه مرجع

در ارزیابی DMU مجموعه مرجع^۱ به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$E_j = \{DMU_j \mid DMU_j \text{ مثبت باشد} \quad \lambda_j^*\}$$

۱-۷.۳ تعریف کارای رأسی

DMU را کارای رأسی^۲ گویند اگر و تنها اگر $\{DMU_j\} = E$. یعنی مجموعه مرجع آن فقط خودش باشد.

۱-۸.۳ تعریف کارای غیر رأسی

DMU را کارای غیر رأسی گویند، اگر و تنها اگر به مفهوم پاراتو، کارا بوده و مجموعه مرجع آن حداقل دو عضو داشته باشد. به عبارتی جواب بهینه‌ای در ارزیابی کارایی DMU_j موجود باشد که $\lambda_j^* = 0$

۱-۴ مدل‌های پایه‌ای DEA

یکی از مهم‌ترین روش‌های غیرپارامتری برای ارزیابی عملکرد واحدهای تصمیم‌گیرنده مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها است (DEA) که کاربرد متعددی در سنجش بهره‌وری و ارزیابی کارایی در واحدهای بیمارستانی، بانک‌ها، دانشگاه‌ها و ... دارد. ذیلاً به نمونه‌هایی از مدل‌های طراحی شده اشاره می‌کیم:

^۱Reference set

^۲Extreme Efficiency

۱-۴ مدل CCR با ماهیت ورودی:

فرض کنید که با فرض وجود تعدادی داده، می‌خواهیم n مسئله بهینه سازی را حل کنیم و در هر بار کارایی یک DMU را محاسبه کنیم. فرض کنید هدف ما محاسبه DMU_o باشد. اگر وزن‌های تخصیص داده شده به ورودی‌ها را با $\{o = 1, \dots, n\}$ نشان دهیم، آنگاه فرم کسری مدل CCR برای محاسبه وزن‌ها به صورت ذیل خواهد بود:

$$(FP_o) \max \quad \theta = \frac{u_1 y_{1o} + u_2 y_{2o} + \dots + u_s y_{so}}{v_1 x_{1o} + v_2 x_{2o} + \dots + v_m x_{mo}},$$

$$\text{s.t.} \quad \frac{u_1 y_{1j} + u_2 y_{2j} + \dots + u_s y_{sj}}{v_1 x_{1j} + v_2 x_{2j} + \dots + v_m x_{mj}} \leq 1, \quad j = 1, \dots, n, \quad (1-1)$$

$$v_1, v_2, \dots, v_m \geq 0,$$

$$u_1, u_2, \dots, u_m \geq 0.$$

در این مدل تابع هدف به نحوی است که v_i و u_r های به دست آمده، این نسبت را برای DMU را حداکثر می‌کنند. فرم برنامه‌ریزی خطی مدل CCR به صورت زیر به دست می‌آید که فرم مضربی مدل CCR نام دارد:

$$(LP_o) \max \quad \sum_{r=1}^s u_r y_{ro}$$

$$\sum_{i=1}^m v_i x_{io} = 1$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0, \quad j = 1, \dots, n, \quad (1-2)$$

$$v_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, m,$$

$$u_r \geq 0, \quad r = 1, \dots, s.$$